

ВЛИЯНИЯ.

За такива може да става дума само отъвнъ — главно отъ руската и френската поезия. Отъ своитѣ български предшественици Яворовъ усвоява постигнатото въ областта на „поетическото изкуство“ — въ лирическия изразъ и стихотворната техника. — Нѣкакви конкретни следи, обаче, на влияния — въ мотиви, образи и стилни сръдства — почти не се долавятъ, като изключимъ „Луди млади“, „Павлета делия“ и „Хайдушки пѣсни“, създадени въ стила на народнитѣ пѣсни.

Първиятъ руски поетъ, който привлича Яворова още презъ юношескитѣ му години, е С. Я. Надсонъ. И не можеше да бжде другояче: Надсонъ бѣ любимиятъ поетъ на напредничавата ни интелигенция отъ осемдесетѣ и деветдесетѣ години — съ обществения си и нравственъ идеализъмъ. Сигурно авторътъ на „На нивата“, „Градушка“. „Май“ и др. е чель следнитѣ стихове отъ „Похорони“, чийто предметъ е селската неволя:

Долго онъ шель трудовою дорогой,
долго родимую землю съ тревогой
потомъ и кровью поиль.
Жегъ его полдень горячимъ сіяньемъ,
вѣтеръ знобилъ леденящимъ дыханьемъ,
туча мочила дождемъ.
Вьюгой избенка его заметала,
градомъ на нивахъ его побивало
колось, взрощенный трудомъ.